

عنوان مقاله:

بررسی رابطه اخلاق و سیاست در اندیشه ماکیاولی و نقد آن بر اساس دیدگاه امام خمینی (ره)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عسکر دیرباز - عضو هیئت علمی دانشگاه قم و دانشیار

زهرا باقری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

بررسی رابطه اخلاق و سیاست و ایجاد یک نوع تعامل میان نظریه اخلاقی و نظریه سیاسی، یکی از کهن ترین و در عین حال جدی ترین مسایل علمی در حوزه فلسفه سیاسی است. مسئله نسبت اخلاق با سیاست، به دوره خاص یا تمدن معینی منحصر نبوده و در همه تمدن ها کسانی به این مسئله پرداخته و کوشیده اند درباره امکان سازگاری یا ناسازگاری آن دو موضعی را اتخاذ کنند. از این رو، در این پژوهش تلاش شده است از طرق مقایسه‌متمکی بر روش تحلیلی و نقدی، اندیشه های سیاسی این دو فیلسوف مورد تبیین و بررسی قرار گیرد. از این پژوهش در آرای سیاسی به دست آمد که نیکولو ماکیاولی و امام خمینی از جمله فیلسوفان و مردان سیاسیهستند که در دو سنت فکری متفاوت (اسلام و غرب)، در مطالعات فلسفی و سیاسی خود به تعیین، تنظیم و تعدیل رابطه اخلاق و سیاست پرداخته‌اند، یکی نگرشی واقع گرایانه معطوف به ایتالیا و این جهانی و دیگری دیدگاه آرمان گرایانه معطوف به جامعه اسلامی و فرا این جهانی، ارایه می دهد. از این منظر بدیهی است در غربا آغاز عصر رنسانس زمینه گسست رابطه سنتی بین اخلاق و سیاست بوجود آمد که می توان ماکیاولی را مبدع این امر دانست. و امام خمینی با بهره گیری از اندیشه ی اسلامی، آرای خود را مبتنی بر آن ارایه می دهد و به نقد مسایل می پردازد.

کلمات کلیدی:

اخلاق، سیاست، ماکیاولی، امام خمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778224>

